

GEEN OMA

‘Esther Kiobel is een strijdbare oma’, zo begint het artikel afgelopen donderdag (FD, 2 mei) over deze moedige vrouw. Ik vind het stuitend dat zij op deze manier wordt neergezet. Ze is inderdaad een oma, maar dat doet er in dit artikel helemaal niet toe. Zo zet je sterke vrouwen niet neer.

Hier staat een vrouw die als jonge moeder met vier kinderen haar man op een barbaarse manier is verloren. Zij vecht al vele jaren voor gerechtigheid. Ik vermoed dat heel veel oudere lezessen ook ‘strijdbare oma’s’ zijn maar toch liever niet zo genoemd willen worden. Gewoon ‘sterke

vrouwen’. U portretteert Hans de Boer van VNO NCW toch ook niet als ‘krasse knar’ of Jerome Powell van de Fed als ‘vasthoudende opa’? Misschien kunt u de volgende keer een vrouwelijke redacteur even het artikel laten checken.

Caroline Kamerbeek, Velp

MACHTSVERTOON

Dat de Fransen het machtsdenken bij Air France-KLM moeten loslaten (FD, 27 april) is als verzuchting begrijpelijk. Machtsdenken is echter onderdeel van de Franse ‘corporate culture’. Dat is frustrerend voor degenen die er mee te maken hebben en, zoals

blijkt uit het interview met Hans Smits, dubbel frustrerend voor degenen die denken dat het veranderd kan worden.

Machtspolitiek beantwoord je met machtspolitiek. Daarom is de participatie die de Nederlandse staat in Air France-KLM heeft genomen, waarschijnlijk effectiever dan de oproep van de vertrekkend president-commissaris.

Casper de Jong, De Bilt

WIJSHEID & DISTANTIE

Welk hoger doel schuilt achter het interview van Hans Smits van zaterdag 27 april? Het laat de lezer in verwarring achter. Van een commissaris wordt onder meer

wijsheid en, op momenten, distantie verwacht. Hoe begrijpelijk ook vanuit persoonlijke frustraties, zo afgeven op de firma waarvoor je jarenlang commissaris bent geweest getuigt van wijsheid noch distantie. Sterker, het zal de zo broze verhoudingen tussen KLM en Air France zeker niet ten goede komen.

Piet Hein de Sonnaville, Schaekel & Partners

VECHTEN

Enkele weken geleden was het voorpaginanieuws dat Merel Vroonhoven haar functie als hoogste baas bij de AFM neerlegt en haar positie verruilt voor een

baan in het onderwijs. Dit is in mijn ogen geen voorbeeldgedrag. Er zijn vast veel mensen (vrouwen) die zeggen: oh wat geweldig van die vrouw; ze gaat doen waar haar passie ligt. Maar daar wringt juist de schoen. Dat doen te veel vrouwen en daarom komen ze niet hogerop. En ik hoor de mannen al denken: zie je wel, een vrouw trekt het niet op dat niveau.

Daarom vind ik dat wij vrouwen ook onze verantwoordelijkheid moeten nemen en moeten laten zien dat het wel kan, en ervoor vechten.

Marianne Sturman, oprichter van Moneypenny